

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΕΠΑΛ

Η επιρροή των οπαδών στον σύγχρονο αθλητισμό Του Λεωνίδα Κατσιγιάννη, μαθητή Α' ΕΠΑΛ

Με αφορμή τα πρόσφατα συμβάντα με τον Άλκη Καμπανό στην Θεσσαλονίκη, βρήκα τη θέληση να κάτσω και να γράψω για την ιστορία των οπαδών με τον αθλητισμό και πώς τον επηρεάζουν.

Πώς εξελίχθηκε ο οπαδισμός στον αθλητισμό

Από τα αρχικά στάδια του αθλητισμού υπήρχαν θεατές του. Για παράδειγμα, στους ολυμπιακούς αγώνες της αρχαίας Ελλάδας υπήρχε ένα ποσοστό ανδρών το οποίο καθόταν σε πέτρινες θέσεις και παρακολουθούσε τα αθλήματα που λάμβαναν χώρα. Στη σύγχρονη εποχή του αθλητισμού όμως, αυτά τα ποσοστά έχουν ανέβει κατά πολύ, με ανθρώπους από όλο τον κόσμο, άντρες και γυναίκες, νέους και γέρους, να παρακολουθούν ένθερμα μέσα από τηλεοράσεις, κινητά, από τις εξέδρες, ακόμη και από το ραδιόφωνο. Πώς όμως όλη αυτή η κατάσταση επηρεάζει τον αθλητισμό; Θα ξεκινήσω μιλώντας για το πώς οι οπαδοί-θεατές επηρεάζουν τους αθλητές στα ομαδικά αθλήματα.

Η επιρροή των οπαδών ως προς τους αθλητές στα ομαδικά αθλήματα

Κατά τη γνώμη μου, σαν αθλητής, το να υπάρχουν παρόντες οπαδοί είναι δίκιο μαχαίρι, γιατί όσο θα υπάρχουν οπαδοί της μιας ομάδας τόσο θα υπάρχουν οπαδοί και της άλλης ομάδας. Οπότε, όσο θα σε εμπυχώνουν οι οπαδοί της «ομάδας σου», τόσο η οπαδοί που υποστηρίζουν την άλλη ομάδα θα σε «ρίχνουν» ψυχολογικά. Τι συμβαίνει στην ψυχολογία των αθλητών όταν μία από τις δύο ομάδες οπαδών υπερισχύει της άλλης; Τότε, δυστυχώς ή ευτυχώς, αναλόγως αν οι οπαδοί της «ομάδας σου» υπερισχύσουν των οπαδών της άλλης ομάδας, θα επηρεαστεί η ψυχολογία σου είτε προς το καλύτερο είτε προς το χειρότερο σε μεγάλο βαθμό.

Η αλληλεπίδραση των οπαδών και οι συνέπειές της

Θα συνεχίσω αναπτύσσοντας το πώς οι οπαδοί μιας ομάδας μπορούν να επηρεάσουν την ψυχολογία των οπαδών της άλλης ομάδας. Πολλές είναι οι περιπτώσεις που οι οπαδοί της μιας ομάδας προσπαθούν να ακουστούν περισσότερο από τους οπαδούς της άλλης ομάδας και έτσι έμμεσα προκαλούνται, έτσι επηρεάζεται η ψυχολογία τους. Δυστυχώς, το πιο συνηθισμένο αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης των «αντίπαλων» οπαδών είναι τόνωση του θύμου τους. Μια από τις χειρότερες επιπτώσεις αυτής της αλληλεπίδρασης είναι η οπαδική βία.

Πολλές είναι μορφές της οπαδικής βίας, με τις πιο γνωστές να είναι η λεκτική βία, με σκοπό την πτώση

της ψυχολογίας, και η σωματική βία, με μόνο και απόλυτο στόχο την πρόκληση βλάβης στην υγεία κάποιου. Όμως, ο χειρότερος λόγος που κατά την άποψη μου τέτοιου είδους βία είναι η χειρότερη των χειρότερων είναι ότι είναι ανούσια και αναίτια και το μόνο που καταφέρνει είναι να προκαλεί πόνο στους συνανθρώπους μας. Ένα από τα πιο πρόσφατα παραδείγματα οπαδικής βίας-φανατισμού είναι το συμβάν με τον Άλκη Καμπανό, ένα συμβάν πολύ θλιβερό και παραδειγματικό που χαραχτηκε στην ιστορία του συγχρόνου αθλητισμού.

Η έννοια του φανατισμού και η επιπτώσεις του

Τι είναι όμως ο φανατισμός και ποια αρνητικά έχει; Φανατισμός ονομάζεται η στάση ενός ανθρώπου που προσηλώνεται σε κάτι και πολλές φορές προσπαθεί να το επιβάλει σε κάποιον άλλο ή προσπαθεί να «εξαφανίσει» οποιαδήποτε άλλη άποψη πάνω σε αυτό το θέμα και ας είναι σωστή. Δυστυχώς, στον αθλητισμό υπάρχουν πολύ άνθρωποι που φανατίζονται με κάποιον αθλητή η ομάδα (ειδικά όταν συζητάμε για ποδόσφαιρο). Ένα από τα βασικότερα αρνητικά είναι ότι οι φανατικοί συνήθως είναι και βίαιοι. Ακόμη ένα είναι πως όταν φανατίζεται κάποιος χάνει το νόημα του να παρακολουθεί ένα άθλημα, δηλαδή να διασκεδάσεις βλέποντας το και επομένως να μαθαίνεις ή να μπαίνεις στη διαδικασία να αφιερώσει κάποιο χρόνο σε αυτό. Από όλα τα παραπάνω καταδεικνύεται ότι ο φανατισμός επιδρά αρνητικά στην ψυχολογία όχι μόνο των αθλητών, αλλά και των φιλάθλων. Παρ' όλα τα θετικά των οπαδών, ένθερμων και μη, στην τελική επηρεάζουν την ψυχολογία αρνητικά και ιδίως όταν είναι φανατισμένοι. Συμπεραίνω πως καλύτερα θα ήταν λοιπόν να μπαίνουμε στη θέση των θυμάτων που δέχονται τις συνέπειες του φανατισμού και να προσπαθήσουμε να τον εξαλείψουμε σαν φαινόμενο. Για να μην υπάρξει ποτέ ξανά κανένας Άλκης, κανένα άλλο θύμα του τυφλού και αναίτιου φανατισμού.

“ **Αθλητισμός,
οπαδισμός,
φανατισμός** ”

Ταυτότητα

● Σκίτσο της Ζωής Ντινζουάν από τη διαδικασία επιμέλειας

Η εφημερίδα αυτή αποτελεί μαθητική προσπάθεια του 1ου ΕΠΑΛ Χαλκίδας, με μικρή βοήθεια εκ μέρους του εκπαιδευτικού προσωπικού, για τη δημιουργία ενός χώρου έκφρασης και επικοινωνίας. Οι μαθητές και οι μαθήτριες έχουν την αποκλειστική ευθύνη των κειμένων που υπογράφουν. Οι εκπαιδευτικοί κάνουν αποκλειστικά φιλολογική επιμέλεια των κειμένων, χωρίς να παρεμβαίνουν στο περιεχόμενο, προσφέρουν την οργανωτική τους εμπειρία και βοηθούν στη διαχείριση της ιστοσελίδας, αν παρουσιαστεί κάποια δυσκολία. Την ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας θα μπορείτε να διαβάσετε στον ιστότοπο <https://efimeridaouepal.wixsite.com/my-site>, όπου και μπορείτε να μας στέλνετε μηνύματα. Η παρούσα έκδοση στήθηκε σε συνεργασία με το ΕΝΕΕΓΥΛ Χαλκίδας, το οποίο πρόσφατα απέκτησε δικά του μηχανήματα εκτύπωσης και ευχαριστούμε θερμά τους συναδέλφους. Η εφημερίδα εντάχθηκε στο πρόγραμμα Νόησις, από το οποίο έλαβε μικρή χρηματοδότηση 200 ευρώ για να καλύψει τα έξοδα τυπογραφείου. Σας ευχόμαστε καλή ανάγνωση.

ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Της Έμας Ρηγούλη, μαθήτριας Α' ΕΠΑΛ

● Εγκαταλελειμμένο πολυκατάστημα στις ΗΠΑ

Λόγω της ταχύτατης ανάπτυξης της σύγχρονης κοινωνίας, σπανίζει πια ο χρόνος που είναι αναγκαίος στους ανθρώπους για να κάνουν αυτά τα οποία τους προσφέρουν πραγματική χαρά.

Αντί γι' αυτό, προκειμένου να γεμίσουν το κενό που νιώθουν, στρέφονται στον καταναλωτισμό. Στο πλαίσιο αυτό, δημιουργούνται και οι όροι για την άνθιση της διαφήμισης.

Οι διαφημιστικές εταιρείες γίνονται όλο και πιο εφευρετικές στο να βρίσκουν τρόπους να παραπλανήσουν το κοινό να αγοράσει τα προϊόντα τους, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τα χρειάζονται απαραίτητα. Μια από τις πιο κερδοφόρες πρακτικές, για παράδειγμα, είναι οι διαφημίσεις που εκμεταλλεύονται εορταστικές περιόδους και εκείνες που απευθύνονται στους νεότερους καταναλωτές, που θεωρείται ότι είναι ευκολότερο να παρασυρθούν σε μια αχρείαστη αγορά. Οι διαφημίσεις επηρεάζουν τον νου μας υποσυνείδητα, δηλαδή χωρίς να το συνειδητοποιούμε. Μέσα από τη μουσική, τις πολύχρωμες εικόνες και τις ευφυείς ατάκες, οι διαφημίσεις κάνουν τη δουλειά τους χωρίς να επιτρέπουν σε κανέναν να έχει πραγματικό έλεγχο του τι αποφασίζει να καταναλώσει.

Από την άλλη μεριά, η διαφήμιση έχει μια θετική όψη, καθώς αποτελεί σημαντικό παράγοντα για το εισόδημα και άλλων βιομηχανιών. Τέτοια παραδείγματα είναι μεγάλες βιομηχανίες, όπως η βιομηχανία του θεάματος και του τουρισμού, ωστόσο ωφελούνται και μικρότερες, ανερχόμενες επιχειρήσεις. Πιο συγκεκριμένα μια μικρή ανερχόμενη επιχείρηση, άγνωστη σχεδόν σε όλους, μπορεί να προσελκύσει πελάτες μέσω της διαφήμισης, παρά τον σκληρό ανταγωνισμό. Επιπλέον, είναι πολύ σημαντικό να έχουμε στο μυαλό μας ότι η γνώμη του καταναλωτικού κοινού για το προϊόν επηρεάζεται έντονα από τη δημοτικότητά του. Και πώς να γίνει γνωστό το προϊόν, αν όχι μέσω της διαφήμισης;

Συμπερασματικά, η διαφήμιση έχει τόσο πλεονεκτήματα όσο και μειονεκτήματα. Ενώ μπορεί να είναι κάπως άδικη για τους καταναλωτές, καθώς δεν βρίσκονται σε θέση να ελέγξουν πραγματικά τις επιλογές τους και μετατρέπονται επί της ουσίας σε θύματα νοητικής εξαπάτησης, η διαφήμιση παραμένει ταυτόχρονα απαραίτητη για την επιβίωση και την κερδοφορία του σύγχρονου βιομηχανικού κόσμου.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Ποιος σκότωσε τον πατέρα μου

Της Βάσιας Μαυρόγιαννη, μαθήτριας Α' ΕΠΑΛ

Το βιβλίο του Γάλλου συγγραφέα Εντουάρ Λουί, Ποιος σκότωσε τον πατέρα μου, από τις εκδόσεις Αντίποδες, περιστρέφεται γύρω από μία οικογένεια: Ένας πατέρας που υπήρξε παιδί αλλά τον κυριάρχησαν οι πατριαρχικές απόψεις του πατέρα του και τώρα έρχεται αντιμέτωπος με τον μικρό του γιο, που προσπαθεί να κατανοήσει τη συμπεριφορά του πατέρα του. Μία μητέρα που αγαπάει τον άντρα της αλλά ταυτόχρονα τον φοβάται. Και ένας μεγάλος γιος που ανέχεται τις προκαταλήψεις του.

Διαβάζοντας το βιβλίο αυτό βλέπεις την ανάγκη του μικρού γιου να γνωρίσει στοιχεία για τον πατέρα του, τα οποία ο ίδιος αποκρύπτει. Ενώνοντας τα κομμάτια, μπντρεύεται και γεμίζει με απορίες για εκείνον, για την επικριτική και απορριπτική στάση του, παρά το γεγονός ότι θα ήθελε να του μιλήσει και να υπάρξει αληθινή επικοινωνία. Σε πολλά σημεία του κειμένου, ο μικρός γιος προσπαθεί να νιώσει ελεύθερος, για παράδειγμα χορεύοντας. Όταν όμως μπαίνει μέσα η μητέρα του, τον κυριεύει φόβος: φοβάται ότι θα του φωνάξει και θα του «ρίξει καμιά κατσάδα». Ωστόσο, δεν μπορεί να καταλάβει γιατί να μην μπορεί να είναι ελεύθερος στο ίδιο του το σπίτι.

Ταυτόχρονα, Η προσπάθεια του αγοριού να γνωρίσει κάτι περισσότερο για τον πατέρα του, αποτυγχάνει και του γίνεται απωθητική, καθώς, όταν τον ρωτά για τη ζωή του, εκείνος με ένα απορριπτικό βλέμμα του φωνάζει και του λέει να φύγει. Μα γιατί να μην απαντήσει σε μια τόσο απλή ερώτηση; Έστω κι αν δεν ήταν η παιδική του ηλικία όπως θα έπρεπε, γιατί να μην γνωρίζει γι' αυτό ο γιος του;

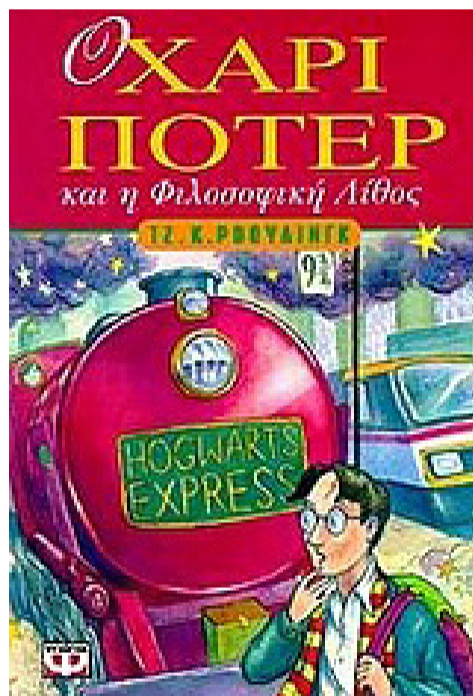
Απαντήσεις μας δίνει ο συγγραφέας μέσα από διάφορες στιγμές. Όπως όταν βρίσκει μια φωτογραφία του πατέρα, στην οποία είχε ντυθεί γυναίκα ενώ περιφρονούσε ό,τι θηλυκότητα μπορεί να υπήρχε σε έναν άντρα και θεωρούσε, για παράδειγμα ότι ένας άντρας δεν αρμόζει να κλαίει. Μα στη φωτογραφία, τι περίεργο, ντυμένος γυναίκα, ο πατέρας φαινόταν χαρούμενος. Δεν έκρυβε τα συναισθήματά του. Όπως επίσης, άλλη παρόμοια στιγμή, όταν ο γιος πιάνει τον πατέρα του να βλέπει όπερα κρυφά. Μα γιατί να θέλεις να κρύψεις ότι είσαι ευαίσθητος; Γιατί να θάβεις τα συναισθήματά σου; Για να κρύβεσαι όταν βλέπεις όπερα;

Η συνεχής προσπάθεια να γνωρίσει τον πατέρα του απέτυχε, μέχρι που ο γιος μεγάλωσε και έπρεπε να κοιτάξει τον εαυτό του. Τότε όμως έρχεται το εργατικό ατύχημα που καθλώνει τον πατέρα, ένα ατύχημα που δεν είναι τυχαίο για τους ανθρώπους της θέσης του, και απέναντι στο οποίο τον εγκαταλείπουν στη μοίρα του κράτος και εργοδότες. Από τη θέση αυτή δεν του αρέσει η δουλειά του γιου του, με αποτέλεσμα για ακόμη μια φορά να τον απορρίπτει. Μόνο που ο γιος του πια δεν

αισθάνεται να τον έχει ανάγκη.

Τον έχει όμως ανάγκη συναισθηματικά, έχει την ανάγκη να τον καταλάβει, να λύσει το αίνιγμα: Τι ήταν αυτό που σκότωσε τον πατέρα μου; Ερώτημα που μπορεί να είναι ταυτόχρονα και μεταφορικό. Δηλαδή, ποιος τον σκότωσε μέσα του. Ποιος τον έκανε απότομο, σκληρό, να μην ανοίγεται, να κρύβει τα συναισθήματά του, να είναι ευαίσθητος μα να το κρύβει, να διώχνει όσους αγαπά. Ποιος τον καθήλωσε έτσι; Ακριβώς προσπαθώντας να απαντήσει αυτό το ερώτημα, ο Εντουάρ Λουί γράφει αυτό το καθηλωτικό μυθιστόρημα, το οποίο φυσικά και συνιστώ σε όλους και όλες.

Ο Χάρι Πότερ και η φιλοσοφική λίθος Του Δημήτρη Μόρτου, μαθητή Β' ΕΠΑΛ

Η Τζόαν Ρόουλινγκ είναι Αγγλίδα συγγραφέας, διάσημη για τη συγγραφή της σειράς Χάρι Πότερ και για τα βιβλία της, τα οποία έχουν κερδίσει το παγκόσμιο ενδιαφέρον, έχουν πολυβραβευθεί, έχουν πωληθεί περισσότερα από 350 εκατομμύρια στον κόσμο και έχουν μεταφραστεί σε πάνω από 70 γλώσσες. Εδώ θα μιλήσουμε για το πρώτο βιβλίο της σειράς που την έκανε γνωστή, που στα ελληνικά κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.

Ο Χάρι Πότερ μένει ορφανός, όταν ο σκοτεινός μάγος Βόλντεμορ σκοτώνει τους γονείς του. Τελικά, το μωρό σώζεται από το μισοκαταστραμένο σπίτι των γονιών του από τον γίγαντα Ρουμπέους Χάγκριντ, ο οποίος δουλεύει στη σχολή Χόγκουαρντς. Ο Χάρι τοποθετείται υπό την κηδεμονία του θείου και της θείας του, των Ντάρσιλ. Οι Ντάρσιλ είχαν και έναν κακομαθημένο γιο, τον Νταντλι. Οι θείοι του Χάρι αντιπαθούσαν τη μαγεία και έτσι έκρυψαν από τον νεαρό μάγο τις ικανότητές του. Μια βδομάδα πριν από τα εντέκατα γενέθλιά του, ο Χάρι αρχίζει να λαμβάνει εκατοντάδες μυστήρια γράμματα, όμως οι Ντάρσιλ δεν τον άφηναν να τα διαβάσει. Ωστόσο, τα γράμματα συνέχιζαν να έρχονται και έτσι οι θείοι του αποφάσισαν να απομονωθούν σε ένα νησί. Ο γίγαντας Χάγκριντ όμως, μετά από μερικές μέρες τους βρίσκει και παραδίδει αυτοπροσώπως την επιστολή, η οποία έγραφε ότι ο Χάρι είχε μια θέση στη σχολή μαγείας Χόγκουαρντς. Και έτσι ξεκινά το ταξίδι του Χάρι.

Όταν ο νεαρός μάγος φτάνει στη σχολή, πρέπει να ταξινομηθεί σε κάποιον κοιτώνα. Οι τέσσερις διαθέσιμοι κοιτώνες είναι Γκρίφιντορ, Σλίδερν, Χάφλαφ και Ρέιβενκλουου. Η ταξινόμηση γίνεται φορώντας ένα αρχαίο καπέλο που βλέπει στην ψυχή του υποψήφιου και τον τοποθετεί. Όταν έρχεται η σειρά του Χάρι, ο ίδιος δηλώνει νοερά ότι δεν θέλει να γίνει μέλος του Σλίδερν. Τελικά ο Χάρι εντάσσεται στο Γκρίφιντορ, όπου αποκτά και δύο στενούς φίλους, τον Ρον Γουίσεϊ και την Ερμιόνη Γκρέιντζερ. Επίσης όμως, αποκτά

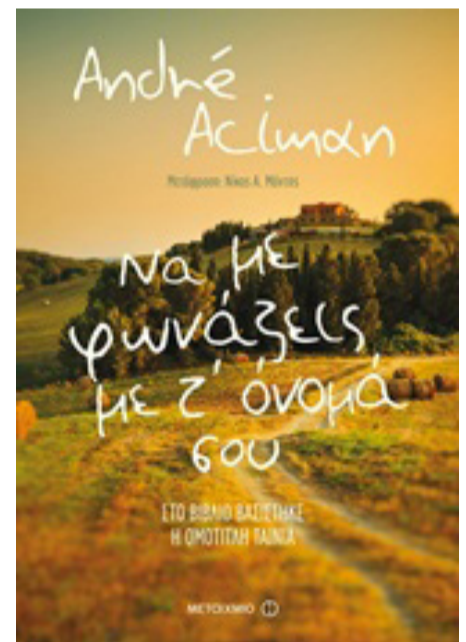
έναν τεράστιο προσωπικό εχθρό από το Σλίδερν, τον Ντράκο Μαλφόν.

Στο σημείο αυτό ολοκληρώνεται το πρώτο βιβλίο της σειράς και μας αφήνει με την αγωνία να μάθουμε πώς θα εξελιχθεί αυτή η αντιπαλότητα στη συνέχεια, καθώς με τον αναλυτικό τρόπο περιγραφής της ζωής και του χαρακτήρα του κεντρικού ήρωα έχουμε ταυτιστεί μαζί του. Ειδικά όσοι από εμάς έχουμε αντιμετωπίσει δυσκολίες στη ζωή μας, ταυτιζόμαστε περισσότερο με τον ήρωα, που ξεκινά με πάρα πολλά προβλήματα, έχοντας χάσει τους γονείς του, κι ωστόσο αγωνίζεται να γίνει κάτι σπουδαίο.

Η συγγραφέας περιγράφει με πάρα πολλές λεπτομέρειες τους χαρακτήρες και όλα τα επεισόδια. Αυτό σε κάποια σημεία μπορεί να γίνεται λίγο κουραστικό. Από την άλλη, αυτός ο τρόπος ρεαλιστικής περιγραφής ενός φανταστικού κόσμου έχει σαν αποτέλεσμα να νιώθεις κάποιες φορές ότι είσαι σχεδόν μέσα σε αυτό τον κόσμο, ότι βλέπεις τα πάντα ζωντανά μπροστά σου. Αυτή η ικανότητα της Ρόουλινγκ ίσως να είναι και σημαντικός λόγος της επιτυχίας της. Μιας επιτυχίας που είχε σαν αποτέλεσμα να έχουμε διαβάσει αυτό το βιβλίο σχεδόν όλοι, ακόμη και παιδιά που γενικότερα δεν διαβάζουν πολλά βιβλία. Συνεπώς, είναι μια καλή αρχή για όποιον θέλει να ξεκινήσει να διαβάζει λογοτεχνία.

Ο Έλιο και ο Όλιβερ

Της Λουίζας Ντρέτσα, μαθήτριας Β' ΕΠΑΛ

Να με φωνάζεις με το όνομά σου. Το βιβλίο αυτό βασίστηκε στην ομότιπλη ταινία, στην οποία πρωταγωνιστούν ο Τιμοτέ Σαλαμέ και ο Άρμι Χάμερ. Συγγραφέας του βιβλίου είναι ο Ιταλός Αντρέ Ασιμάν. Το βιβλίο εκδόθηκε το 2018, έχει 328 σελίδες και η μετάφρασή του στα ελληνικά έγινε από τον Ν. Α. Μάντη για τις εκδόσεις Ψυχογιός.

Ο Έλιο είναι ένας δεκαεπτάχρονος νεαρός, ο οποίος είναι έτοιμος να ενηλικιωθεί. Απολαμβάνει το καλοκαίρι του στην Ιταλία της δεκαετίας του '80. Ο Όλιβερ είναι ένας νεαρός ερευνητής που θα φιλοξενηθεί στο σπίτι των γονιών του Έλιο για το καλοκαίρι. Θα περάσουν αξέχαστες στιγμές οι δυο τους. Απροετοίμαστοι για τις συνέπειες της αμοιβαίας έλξης τους και τις ατελείωτες καλοκαιρινές μέρες τους που θα φέρουν εναλλασσόμενα ρεύματα εμμονής, σαγήνης και πόθου. Αγνοώντας τους κινδύνους οι δυο τους συγκλίνουν σε κάτι που φοβούνται ότι δεν θα ξαναβρούν ποτέ: την απόλυτη σύνδεση με έναν άλλον άνθρωπο.

Η ταινία είχε βραβευθεί με Όσκαρ και το άξιζε με κάθε τρόπο. Για έναν αναγνώστη που λατρεύει τα ρομαντικά ειδύλλια είναι ό,τι καλύτερο θα μπορούσε να διαβάσει. Συμπεριλαμβάνει πάθος και γέλιο μαζί. Είναι ένα καλοκαιρινό και πολύ χαλαρωτικό βιβλίο. Θα το συνιστούσα σε όλους τους αναγνώστες!

ΣΤΙΧΟΙ

Τρία ποιήματα της Ιωάννας Μαρίνου, μαθήτριας Β' ΕΠΑΛ

Γεωγραφία

Στο σχολείο... Το αγαπημένο μου μάθημα είναι η Γεωγραφία...
Γιατί βλέπω όλα τα μέρη που θα ταξιδέψουμε....

Το βουκό

Πάντα θα μου τον θυμίζεις
Όλα τα βράδια που θα
Ξυπνώ
Επειδή θες Εσύ
Γλυκό.

Υπόγειο

Βρίσκω ένα κλειδί που γράφει πάνω
Υπόγειο
Δεν είχα πάει ποτέ...
Μικρή φοβόμουν γιατί είναι σκοτεινά...
Όμως τώρα, αναζητώ το σκοτάδι
Εκεί
Ελευθερώνομαι
Παίρνω το σφυρί που υπήρχε στο τραπέζι
Και σπάω τους σωλήνες
Κάθομαι κάτω και βάζω στο πάτωμα
Τα χέρια
Κλείνω τα μάτια. Ακούω.
Και ακούω.
Τον ήχο του νερού.
Στα δάχτυλά μου, στην παλάμη μου
Το νερό είναι κρύο.

Της Έφης Κιμίνου, μαθήτριας Α' ΕΠΑΛ

Καραντίνα 2020

Πάλι δεμένη
Με τους προβληματισμούς μου στοιχειωμένη
Ψάχνω τα σινάφια μου
Μπας και σβηστούνε τα σημάδια μου
Σαν είδωλο της ευτυχίας είδα την κατάντια σου
Μάλλον μαγεύτηκα από τα άγνωστα για μένα μονοπάτια σου
Τη μάσκα πάλι φοράς για να κρύψεις τα ραγισμένα κομμάτια σου
Μα εγώ κοιτάω τα μάτια όχι μόνο τις λέξεις που πλασάρεις
Νομίζοντας πως πείθεις τα κοπάδια σου
Ακόμα ψάχνω να με βρω
Ακόμα ψάχνω να στο πω
Ακόμα κλείνομαι σ' εμένα και χάνομαι στο ρυθμό
Στιγμές που σκέφτομαι πως δεν υπάρχει κάτι αληθινό
Εκφράζω την απελπισία μου πάνω σ' ένα γραπτό
Εκφράζω την ανησυχία μου πάνω σ' ένα γραπτό
Και ναι, θυμό μου προκαλεί η αναισθησία, η αδικία
Να μην βλέπεις την ουσία
Και η εμφάνιση να κρίνει αν θα βρεις την ευτυχία
Κι εγώ σ' αυτή την κοινωνία που γελάει όταν δει αδυναμία
Η ψευτιά της πλέον έγινε δίδαγμα και εξουσία
Δεν αποδέχεται το διαφορετικό και κράζει κάθε διγνώμια
Έχω ανάγκη από μία ασυλία να ξεφύγω από τα κρύα αστεία
Τις συνήθειες και όσα με ρίχνουν στην ίδια παγίδα
Πες μου λόγο και αιτία πριν χαθώ στην ερμηνεία
Ψάχνω να βρω την ουσία
Με το να ζω την εμπειρία
Μα ο ενθουσιασμός μου χάθηκε μέσα στην αχρωμία
Πώς να νιώσω πιο οικεία το μόνο που βλέπω ψύχρα
Κάθε βλέμμα και μια πίκρα
Κρυμμένη πίσω από τα ψεύτικα χαμόγελα που έχουνε για ασπίδα
Η επιφάνεια απεικονίζει λίγα

